

Hľad' na to Srdce!

To musí byť stála iskra, ktorá bude zapalovať túžby našich pohľadov a myšlienok k Božskému Srdcu Pána. Skúsme hľadiť na toto Srdce. Koľko je v ňom útechy, vidieť, ako nás miluje, vidieť v tom Srdci povzbudenie a pozvanie k hĺbkinám všetkých čností.

Hľadme na neho, všimnime si vždy a viackrát za deň tieto vlastnosti. Jeho Srdce: 1. Je najsvätejšie - prebýva v ňom plnosť božského a tiež vzor i zákon pre tvoje srdce: bez poškrvny, maximum Boha! 2. Je najpokornejšie! 3. Je najtichšie! 4. Je najtrpezlivejšie! 5. Je najdobrotivejšie! 6. Najobetavejšie! Obeta živá a svätá! 7. Nech pred tvou dušou zažiaria tieto krásy Božského Srdca a hneď máš najideálnejší vzor i najúčinnějšíu pomoc, lebo Božské Srdce pomáha najviac tým, ktorí sa mu snažia podobať, nasledovať ho a tak ho oslavovať. Nuž - hľad' na to Srdce!

(Porovnaj dr. Josef Hlouch, Minutěnka 1971)

Jozef Kolpák
duchovný otec

Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovo

“Moje Božské Srdce je rozpalené láskou k ľudom... A ono sa im zjavuje, aby ich obohatilo svojim drahocenným bohatstvom, ktoré ti odhaľujem, a ktoré obsahuje milosť posvätenia a spasenia, také potrebné, aby ich vyťahlo z priepasti skazy.”

Tieto slová o bohatstve a tajomstve svojho srdca povedal Pán Ježiš 27. decembra 1673 rehoľníci Margite Márii Alacoque v kláštore Navštívenia v Parayle-Monial vo Francúzsku. Nimi nám chce znovu pripomenúť a zdôrazniť veľkú pravdu Zjavenia: “Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme skrze neho mali život” (1 Jn 3.9).

V júni 1675, vo svojom tretom zjavení Ježiš žiada, aby v piatok po oktáve Božieho Tela bol zvláštny sviatok ku cti Jeho Srdca. Je to deň osobitného odčinenia za ľudské hriechy, najmä za nedbalosť, chlad a svätokrádeže voči sviatosti lásky - Eucharistii.

Osobitná úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu začala v 12. storočí (sv. Anzelm, sv. Bernard), v 13. storočí táto úcta slávila svoj vrchol (sv. Mechtilda, sv. Albert veľký, sv. Katarína Sienská). V ďalších storočiach propagátori tejto úcty boli: sv. Peter Kanizius, sv. František Saleský. Apoštol liturgického kultu Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sv. Ján Eudes zložil aj texty pre omšu a oficium, a tak prvá liturgická slávnosť sa konala r. 1672. Roku 1856 pápež Pius IX ustanovil pre celú Cirkev sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.

Predmetom úcty je telesné Kristovo Srdce spolu s jeho najsvätejšou dušou, obdarenou darmi prirodzenými a nadprirodzenými, spojenými s osobou Božieho Syna. Celé Božie zjavenie nám dokazuje pravdu, že Boh miluje človeka a túži po jeho časej i večnej spáse. V Ježišovom Srdci sa uskutočňuje zmierenie svätého Boha s hriešnym človekom. Prvý,

Apoštolát modlitby na mesiac jún:

- Všeobecný: Aby sa tí, čo páchajú násilie nikdy viac neodvolávali na náboženské pohnútky a nehľadali v nich oporu.
- Misijný: Aby celá Cirkev poznala a ustavične vzývala Duchu Svätého ako hlavného činiteľa novej evanjelizácie.
- Úmysel KBS: Duchu Svätý, daj nám dar poznania, aby sme prijali všetky milosti, ktoré nám dávaš vo sviatostiach.
- Za duchovné povolania: Srdce Ježišovo, osveďuj a posilňuj Svätého Otca v jeho pastierskej službe pre dobro Cirkvi a celého sveta.

Milé deti!

Pri príležitosti MDD pripravila redakcia Duchovných ozvien, Obecný úrad Suchá nad Parnou a TJ Vinohradník Suchá nad Parnou *Deň detskej radosti*.

Pozývame všetky deti, aby prišli v sobotu 6. júna pred KD v Suche nad Parnou kde ich čaká veľa súťaží, diskotéka, táborák ... Začiatok bude o 14.00 hod.

Všetci sa na vás veľmi tešíme.

Z obsahu:

Púť do Krakowa	str. 2
Procesie	str. 2
Púť na Svätú horu	str. 3
Dobrota je kúzelnou mocou	str. 4
Pre deti a mladých	str. 5
C.S.Lewis: Svädectví o zármutku	str. 6

najpodstatnejší prejav lásky Ježišovho Srdca k nám hriešnikom sa nazýva milosrdenstvo.

Ježišovo Srdce vidí našu biedu, je mu jej ľúto, ponáhl'a sa nám na pomoc a premieňa biedu na bohatstvo. Svoje milosrdenstvo voči ľuďom prejavil Ježiš, keď nasýtil vyhladovaný zástup, keď liečil chorých, keď odpustil svojim katom. Ježiš prejavuje svoje milosrdenstvo aj voči nám - pochybovačom, biednym, chorým na duši i na tele.

Každá duša, ešte aj tá najviac pošpinená, je drahocenná pre Ježiša, lebo je Božím obrazom, Otcovým obrazom, pravým odtlačkom jeho vlastnej tváre, hoci by aj bola pošpinená a znetvorená.

Preto ani jeden hriech nezastaví nesmierne milosrdenstvo, ktoré nemá odpor voči človekovi, ale v ňom prebúda poslednú štipku cti a dobrých citov, ktoré vinník chcel pochovať, keď umlčoval svedomie mnohý mi opakovanými

hriechmi.

Človek urazil Boha, keď nechcel milovať Boha a hlavne, keď odmietal, aby jeho miloval Boh... Boh sa odplatí za túto urážku ešte väčšou láskou. Chcel raniť, a hľa odpúšťa, a to je dokonalosť daru. On vie, aká sme my bieda a slabosť. No ani náš hriech ho neodpuďuje od nás. Iba čaká, kedy mu ho dáme, aby nás mohol od neho očistiť.

"Pod'ťe ku mne" - oslovuje nás vtedy tiché a ponížené Ježišovo Srdce. "Pomôžem vám. Dajte mi svoje bremeno, je priveľmi ťažké pre vaše slabé ramená. Vezmem ho na seba ja, ktorý som už obťažovaný krížom. Na odplatu vezmite moje jarmo, sladké a také ľahké!"

"Lebo v Srdci nášho Učiteľa spočíva milosrdenstvo a to, čo môže vykúpiť, prichádza prebohato od Neho." (Knieža Ghika)

M. Nagranová

(prevzaté z *Apoštola Božieho Milosrdenstva*, číslo 6/1998)

Púť do Krakowa

V prvú sobotu po Veľkej noci sme spolu s ďalšími bratmi a sestrami z našej farnosti a okolia Trnavy vybrali na púť do Krakowa. Cestovali sme v noci a skoro ráno sme boli v areáli kláštora Spoločnosti Sestier Matky Božieho milosrdenstva. Tuná sa v kláštornej kaplnke nachádza obraz Božieho milosrdenstva. Tento obraz namalovala blahoslavená sestra Faustína, ktorej telesné pozostatky sa pod ním nachádzajú.

Život blahoslavenej sestry Faustíny je svedectvom poslania *ohlasovať a zavádzať do života* tajomstvo Božieho milosrdenstva a veľkú modlitbu o milosrdenstvo pre svet. Sestra Faustína sa narodila roku 1905 v dedine Glogowiec ako tretia z desiatich detí v rodine Mariany a Stanislava Kowalských. Už v detstve si zamilovala modlitbu, bola pracovitá, poslušná a citlivá voči ľudskej biede. Do školy chodila necelé tri roky. Keď mala niečo vyše desať rokov opustila rodný dom a odišla slúžiť do zámožných rodín. Ako dvadsaťročná vstúpila do rehole Spoločnosti Sestier Matky Božieho milosrdenstva, v ktorej ako sestra Faustína prežila trinásť rokov. Tu si plnila povinnosti kuchárky, záhradníčky a vrátničky. Jej život, zdanlivo veľmi obyčajný, skrýval v sebe mimoriadnu hĺbku zjednotenia s Bohom. Už od detstva túžila stať sa veľkou sväticou. Dôsledne sa o to snažila spolupracujúc s Ježišom na diele spásy stratených duší až do odovzdania svojho života ako obety za hriešnikov. Roky jej rehoľného života boli poznačené stigmu utrpenia a

mimoriadnymi mystickými milosťami. Tejto jednoduchej, ale Bohu bezhranične dôverujúcej rehoľníčke adresoval Pán Ježiš udivujúce slová: "V Starom zákone som posielal prorokov k svojmu ľudu s výstrahami. Dnes posielam teba k celému ľudstvu s mojím milosrdenstvom. Nechcem trestať ubolené ľudstvo, ale túžim ho uzdraviť a priviniť do svojho milosrdného Srdca." (1588 - číslo označuje miesto v texte z Denníčka blahoslavenej sestry Faustíny.)

Sestra Faustína, zoslabnutá tuberkulózou a utrpením, ktoré prinášala ako obeť za hriešnikov, zomrela v povesti svätosti v Krakowe 5. Októbra 1938. Mala sotva 33 rokov.

V prvú nedeľu po Veľkej noci, 18. apríla 1993, ju Svätý Otec Ján Pavol II. na námestí Sv. Petra v Ríme pripočítal medzi blahosladených. Na druhý deň počas generálnej audiencie povedal: "Boh k nám prehovoril cez duchovné bohatstvo blahoslavenej sestry Faustíny Kowalskej. Zanechala svetu veľký manifest Božieho milosrdenstva a povzbudenie k úplnej dôvere vo Stvoriteľa. Boh ju obdaril zvláštnou milosťou, aby mohla svedčiť o jeho milosrdenstve cestou mystických zážitkov a vďaka zvláštnemu daru kontemplatívnej modlitby.

Blahoslavená sestra Faustína, ďakujeme ti, že si pripomenula svetu toto veľké tajomstvo Božieho milosrdenstva. To 'vzrušujúce tajomstvo'. Nevyssloviteľné tajomstvo Otca, ktoré dnes tak veľmi potrebuje človek a celý svet."

I my pútnici vďační Pánovi že sme mohli načerpať z prameňov jeho milosrdenstva sme sa vrátili v nedeľu večer domov povzbudení väčšou dôverou v Pána Ježiša. Vďaka Pane za túto daždivú ale krásnu púť.

Eva Danišová

ČO NÁS TRÁPI

Procesie

Pamätám si ešte ako malé dievčatko som bol s otcom na procesii. Nepamätám sa aký to bol sviatok. Bola to procesia, ktorá šla okolo nášho domu. Mama vyložila do okien vázy s kvetmi a zapálila sviečky. S otcom som šla ku kostolu. Tu boli z konárov stromov a z obrovských kytic kvetov urobené oltáre. Nevedela som sa vynadávať na tie oltáre. Pre mňa to bola neuveriteľná krása, od ktorej som nemohla odtrhnúť oči. Pre veľký stisk ľudí ma otec zobral "na koňa" a spolu sme sa zapojili do sprievodu. Neskoršie procesie si pamätám až keď som bola po prvom svätom prijímaní a sypala som kvietky na cestu Pánu Ježišovi.

Ak zhrniem všetky svoje spomienky - procesie vo mne zanechali dojem veľkých kytic kvetov, zástav a radosti zo sypania kvetných lupienkov na cestu.

Neskoršie som procesie už nezažila. Až po roku 1989. Ibaže vtedy som už nemohla sypať kvietky, bola som príliš veľká. Moja účasť na procesii bola, ak sa dá tak povedať, divácka. Oltáre už neboli také honosné, aké som si pamätala ako malé dieťa. Skôr naopak, pripomínali mi striedmosť až - ak sa dá tak povedať - chudobu. Ale tu som zistila, že najdôležitejšia je účasť na procesii a jej prežívanie. Zapojenie sa do spevu, odpovedí a byť skutočne - telom i dušou - prítomná. Ak si uvedomím, že kráčam v sprievode, ktorý vedie sám Pán Ježiš, je to veľké vyznačenie a zároveň veľká radosť, že môžeme ísť spolu.

Ibaže aké bolo moje prekvapenie, keď som v procesii počula takmer všetky noviny, ktoré sa v posledných dňoch stali v dedine a v blízkom okolí. Ženičky sa rozprávali medzi sebou, akoby sa nič nestalo a "kontrolovali" celé dianie v popredí procesie. Takže na začiatku sprievodu sa veriaci zapájali do procesie a na jej konci boli rozhovory, oznamy a všeličo iné len nie duchovné prežitie prítomnosti Pána Ježiša.

Blíži sa obdobie procesií. Zapojme sa i my do ich priebehu, oslávme Pána spevmi, modlitbami, zanechajme zbytočné rozhovory a sústredme sa na prítomnosť Pána Ježiša vo svätosti Oltárnej. -IL-

Vykúpených ľudí vedie Svätý Duch

Vierou a krstom sme obdržali novú prirodzenosť - prirodzenosť Božích detí. Stali sme sa novým stvorením, ktorým už nemá hýbať telo, svet a diabol, ale Svätý Boh. Máme žiť ako víťazi. Víťazi skrze Krista v Duchu Svätom. O potrebe žiť sviatostným spôsobom si nemusíme hovoriť. Musíme si však povedať o povinnosti žiť po prijatí sviatostného Krista a Ducha Svätého ako jeho nástroj v tomto svete. Čo to znamená v praxi?

Cez živú vieru sa snažiť o stále živé spojenie s Pánom a jeho Svätým Duchom aj v tých najobyčajnejších situáciách. Potom z nášho vnútra vytečú prúdy Svätého Ducha a duchovne mŕtvi ľudia okolo nás začnú ožívať.

Spomínam si pri týchto slovách na mladé dievča, ktoré bolo pokrstené, keď malo 22 rokov a ktoré už za 2 roky stihlo pomôcť k zmene celej svojej rodiny. Rodičom, ktorí sa chcú stať členmi katolíckej Cirkvi, lebo vidia, čo živá viera urobila s ich dcérou. Súrodencom, ktorým rozpráva o veľkých Božích skutkoch vo svojom živote.

Takto to vyzerá tam, kde je živé spojenie s Pánom. Preto sa pýtajme: Žijeme v závislosti od Pána Ježiša a jeho Svätého Ducha aj v starostiach a radoostiach všedného dňa? A ako sa stavíme k maličkostiam? K drobným

klamstvám, nevernostiam a zanedbaniam dobrého? Nerozkmitá nás práca či kontakty natoľko, že stratíme vedomé spojenie s Pánom? Vieme sa zastaviť, Neutekáme stále kdesi od rána do večera a podaktorí aj od večera do rána?

Stále zrejmejšie sú znamenia časov. Vystupuje mnoho antikristov a tvárnosť tohto sveta sa pomíňa. V tejto vážnej chvíli záleží na každom jednom z nás. Keď sa dnes mimoriadne rozmnožila nesprávnosť, určite sa ešte viac rozmnožila milosť. Nedajme sa zastrašiť propagandou zlého. Vedomí si svojej slabosti konajme v Božej moci. Nerobme s diablom žiadne kompromisy ani v sebe, ani v iných. Kristus nás oslobodil, aby sme boli slobodní! Držme sa teda a nedajme sa znovu zapliahnúť do jarma otroctva. /Gal 5,1/ Nech naše ovocie je opäť láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie. /Gal 5,22-23/ Preto teda, kým máme čas, konajme dobre voči všetkým, najviac však voči príslušníkom vlastnej viery. /Gal 6,10/

Prebuď sa ty, čo spíš, a Kristus ťa ožiari!

Jaroslav Špet'ko

(Prebraté z časopisu *Veľké jubileum 2000*,
5/1998)

Púť na Svatú Horu

Svatá Hora je najznámejším pútnickým miestom v Čechách a patrí pod Pražskú diecézu. Kaplnku pravdepodobne postavili baníci zo strieborných baní, ktorí sa tu chodievali modliť. Kaplnka je doložená historicky už v 13. storočí a milostivá soška Panny Márie pochádza z 15. storočia. Soška bola mnohokrát ukryvaná pred rôznymi nájazdmi a pôvodné miesto zaujala až po prevratnej bitke na Bielej Hore.

Za počiatok púti je pokladaný rok 1632, kedy tu bol zázračne vyliečený slepý žobrák. Duchovní správcovia - jezuiti dali v 17. storočí ku starému kostolíku pribudovať rozsiahly komplex podobný pražskej Lorete. 50 cm vysoká milostivá soška Panny Márie je umiestnená v hlavnom striebornom oltári a predstavuje malého Ježiška držiaceho oboma rukami pravú ruku Matky. 22.6.1732 bola socha korunovaná a obdarovaná nádhernými rúchami, ktoré sa jej obliekajú len na výročie korunovácie.

Terajšia púť na korunováciu sa uskutoční 20. júna 1998. Cena je 300,- Sk. Odchod autobusu je o 6.00 hod. v sobotu, príchod v nedeľu ráno okolo 6.00 hod. Prihlásiť sa možno u Štefana Chrenku, Suchá nad Parnou č. 145.

Spozdravom Cez Máriu k Ježišovi

brat Štefan

Quo vadis, Domine?

K zamysleniu a napísaniu týchto pár nesúvislých viet ma, žiaľ, prinútila smrť. Úplne zbytočná. Kam sa ti ľudia náhlime? Za čím? A prečo? Za peniazmi? Bohatstvom? A čo vlastne je bohatstvo? Zlato, autá, devízové kontá, zháňanie mamony? A to podstatné niekde uniká. Na ktorom mieste v rebríčku hodnôt je rodina, pokoj, pohoda, vzácne chvíle prežité so svojimi blízkymi, ktoré nám nemôže nikto vziať a drobné radosti, ktoré tvoria mozaiku obyčajného života?

Povieme - taká je doba, inak sa nedá. Ale to predsa nie! Ved' všetko záleží len od nás. Od človeka, ktorý si hovorí homo sapiens - človek rozumný. Verím, že keby si všetci ľudia uvedomili, že nič z toho, za čím sa ženieme, si na druhý svet nevezmeme, žili by úplne inak a aj ten náš svet by vyzeral úplne inak. Viem, že za tieto vety Nobelovu cenu nedostanem - všetko toto je už dávno známe, nič nové som nevymyslela. Nakoniec bude každému z nás stačiť rovnakých pár metrov zeme - a každý z nás prideme pred Všemohúceho len s tým dobrým a zlým, čo sme na tomto svete spravili. Niekde som raz čítala, že svet by bol lepší, keby si všetci ľudia na celom svete poobede dali koláč, šálku teplého mlieka a na chvíľu si ľahli s perinkou pod hlavou.

Chýbajú nám takéto zastavenia, zamyslenia, chvíle, kedy sme len "ty a On". Všetkým bez rozdielu. Chvíle, kedy si uvedomíme, čo je pre nás dôležitejšie...
-et-

Dobrota je kúzelnou mocou

Má slovo dobrota skutočne kúzelnú moc? Odkiaľ máme vedieť, že je to pravda? Znie pre nás sladko, upokojujúco, príjemne - to všetko môžeme vycítiť z toho, ako sa k nám správajú ľudia.

Dobrotami nazývame i sladkosti, na ktorých si pochutnávajú naše maškrtné jazýčky. Torty, zákusky, čokolády potešia či posilnia naše telo alebo mu poškodia nadbytočnými kilami. Dobrotu si však treba všímať na inej úrovni. Dobrota - to je pohladenie našej duše. Dotýka sa nášho vnútra. Lieči nás, dodáva nám energiu do ďalších dní. Stačí iba malý úsmev, milé slovo, či iné drobné prekvapenia, ktorými spríjemníme chvíľky s našimi blízkymi, či pre nás úplne neznámymi ľuďmi. Nesmieme dovoliť, aby sme sa stali egoistami.

Nemôžeme len prijímať všetko dobré z okolia, mali by sme dokázať čo najviac sa rozdať. Síce je príjemné, keď sme pre druhých stredobodom pozornosti, to sa však dá ľahko zvrtnúť a my môžeme začať dobrotu druhých zneužívať. Využiť ich dobré snaženie v prospech nás a žiť z ich srdečnosti. To, ako sa budeme správať k iným, závisí od toho, v akých podmienkach, v akej rodine sme vyrastali. Čo v nás rodičia zasejú, to budú neskôr i žať. Správame sa k iným tak, ako to odpozorujeme z nášho okolia. Medzi nami je veľa ľudí, ktorých môžeme pokladať za vzory. Udalosti posledného obdobia nás ukrátili o dve ušľachtilé ženy. Ich srdcia dotkli, ale práca, do ktorej sa pustili, tu po nich zostala a my musíme v nej pokračovať. Diana bola princeznou, mohla mať všetko, na čo si len spomenula. Nádherné šaty, šperky, drahé

dovolenky, stretnutia s významnými osobnosťami. Uspokojenie však našla v stretnutí s tými najmenšími na tomto svete - s nevyliciteľne chorými, biednymi, úbohými ľuďmi, o ktorých už druhí stratili záujem. Bola mladá, krásna, ale jej sviečka nečakane zhasla. Matka Tereza obetovala celý svoj život službe blížnym. Jednoduchá žena, ktorá neliečila rany iba na tele, ale i na duši. Starala sa o chorých, za ktorými už spoločnosť zavrela dvere. Spríjemnila im posledné chvíľky života, čím sa zmenšilo aj ich utrpenie. V dobrote sa takto napĺňa ono biblické: "Miluj svojho blížneho ako seba samého".

Dobrota prekypuje zo srdca. Svojím teplom zohrieva našu dušu a robí život krajším. Má čarovnú silu, ktorú vlastní každý z nás, len jej musí dať šancu žiť. Dobrota je kúzelnou mocou.

Klaudia Kosnáčová, Zvončín

Najsvätejšia Trojica

Tajomstvo. Trojjednosť Boha - tajomstvo. Týmto by sme mohli skončiť - Trojica je naozaj tajomstvo ktoré sa nedá vysvetliť. Tu končí rozum a začína viera. Podľa čoho teda vieme, že Boh je Trojjediný?

V histórii dávnej i nedávnej a rovnako v súčasnosti sa môžete stretnúť s ľuďmi iných vyznaní, prípadne i ľuďmi čo o sebe tvrdia, že sú kresťania a ktorí rôznym spôsobom spochybňujú Najväčšiu Trojicu. Jedny vravia, že sú traja Bohovia, ďalší že Ježiš nie je Boh, iní spochybňujú existenciu Ducha Svätého. A že to nie je vec nová o tom svedčí aj list pápeža Dionýza biskupovi Dionýzovi z Alexandrie napísaný okolo roku 260: "Preto neslobodno obdivuhodnú a Božiu jednotu deliť na tri božstva a ani zmenšovať dôstojnosť a zvrchovanú veľkosť Pána výrazom stvorenie, ale treba veriť v Boha Otca všemohúceho I v Ježiša Krista, jeho Syna a v Ducha Svätého, že Slovo (Logos) je spojené s Bohom všetkých vecí. Lebo ono povedalo: "Ja a Otec sme jedno" (Jn 10,30) a "Ja som v Otcovi a Otec vo mne" (Jn 14, 10). Takto sa totiž zachová jednak Božská Trojica, ako aj sväté ohlasovanie o monarchii celistvé."

Veru, už v roku 260 museli cirkevní predstavitelia brániť Božiu pravdu. A tak ako pápež Dionýz aj my počujeme Ježišove slová a veríme jeho slovám. To je zdroj našej viery v Trojjediného Boha. Ježišove slová zachované vo Svätom písme ako aj posvätná tradícia svätej Cirkvi nám dosvedčuje túto pravdu. My ľudia máme takú vlastnosť. Všetko chceme pochopiť a pojať našim rozumom. Lenže Boha nemožno pojať rozumom - tam už rozum nestačí. Preto aj toľkí poblúdili - snažili sa všetko vtisnúť do našich ľudských hraníc a obmedzení.

Ale ľudský duch v snahe aspoň sa priblížiť k tomuto tajomstvu vymyslel a tradícia Cirkvi nám sprostredkovala aj takéto nádherné vyznanie viery. Ide o tzv. Atanáзовské vyznanie viery zredigované medzi koncom 4. a koncom 6. storočia. Autorom je pravdepodobne svätý Ambróz:

Kto chce byť spasený, musí sa predovšetkým pridržiavať katolíckej viery; kto by ju v jej celosti a neporušiteľnosti nezachovával, bezpochyby naveky zahynie. Katolícka viera je však

táto: uctievať si jedného Boha v Trojici a Trojicu v jednote bez zmiešania Osôb a bez oddelovania podstaty (substantia). Iná je totiž osoba Otca, iná Syna, iná Duch Svätého. Avšak Otec a Syn a Duch Svätý majú iba jedno božstvo, rovnakú slávu, súvečnú vznešenosť. Ako (je) Otec, tak (je) Syn, tak (je) Duch Svätý: nestvorený Otec, nestvorený Syn, nestvorený Duch Svätý. Večný Otec, večný Syn, večný Duch Svätý. A predsa nie sú traja Veční, ale jeden Večný, ako ani traja Nestvorení ani traja Nezmerní, ale jeden Nestvorený, jeden Nezmerný. Takisto všemohúci Otec, všemohúci Syn, všemohúci Duch Svätý, a predsa nie sú to traja Všemohúci, ale jeden Všemohúci. Tak je Otec Boh, Syn Boh, Duch Svätý Boh, a predsa nie sú to traja Bohovia, ale len jeden Boh. Tak je Otec Pán, Syna Pán, Duch Svätý Pán, a predsa nie sú traja Páni, ale len jeden Pán. Pretože ako podľa kresťanskej pravdy vyznávame každú Osobu jednotlivo ako Boha a Pána, tak nám katolícka viera zakazuje, aby sme hovorili o troch Bohoch alebo Pánoch. Otec nie je nikým utvorený ani stvorený, ani splodený. Syn nie je samým Otcom ani utvorený, ani stvorený, ale splodený. Duch Svätý nie je Otcom a Synom ani utvorený, ani stvorený, ani splodený, ale vychádzajúci. Je teda jeden Otec, nie traja Otcovia, jeden Syn, nie traja Synovia, jeden Duch Svätý, nie traja Duchovia Svätý. A v tejto trojjedinečnosti nič nie je skôr alebo neskôr, nič nie je väčšie alebo menšie, ale všetky tri Osoby sú si rovnako večné a rovnako veľké; a tak treba vo všetkom, ako už bolo vyššie povedané, I uctievať jednotu v Trojici I Trojicu v jednote. Kto teda chce byť spasený, nech toto verí o Trojici. [...]

V slovách tohto nádherného vyznania Trojjediného Boha a tajomstva vtelenia je cítiť pôsobenie Ducha Svätého. Veď len cez pôsobenie Ducha sa môžeme priblížiť k Bohu. **Gabriel Paulovič**

Z myšlienok Jána XXIII.:

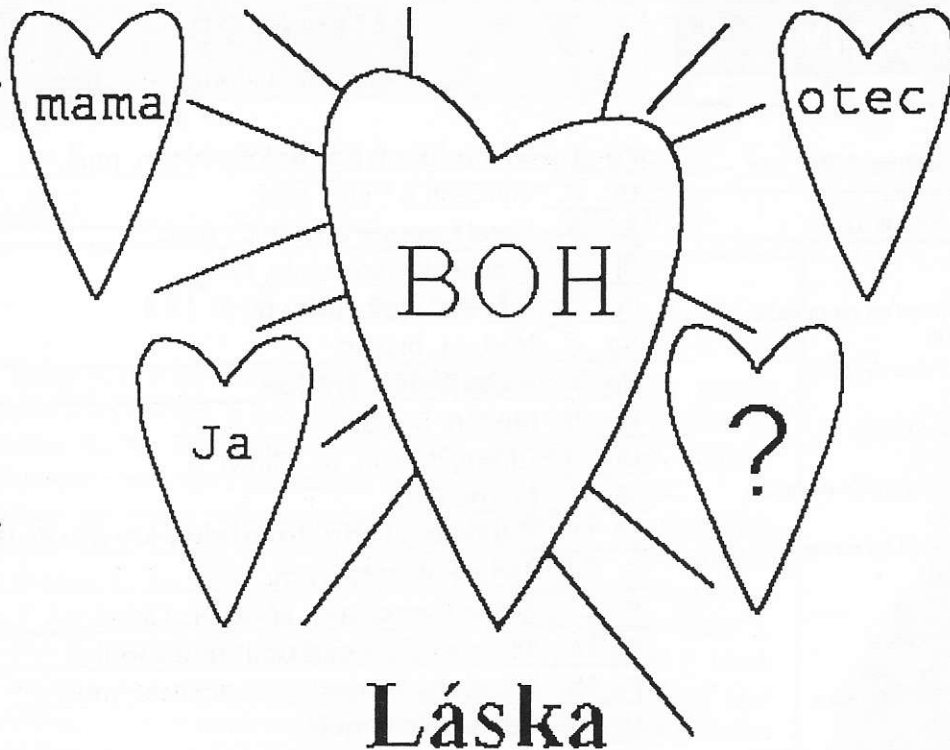
- Je smutné žiaľiť nad zlom. Nestačí ho iba odsúdiť, aby sa odstránilo. Treba chcieť, konať a vynášať dobro. Naším ohlasovať pred tvárou sveta dobrotu, aby prenikla dovnútra a ovládla celý individuálny a

spoločenský život.

- Nebude pokoja medzi ľuďmi, ak ho nebude v srdci každého z nich, to znamená, ak každý nebude zachovávať Bohom stanovený poriadok.

- Vždy som sa staral viac o to, čo zjednocuje, než o to, čo

OMALOVÁVANKA

Čo to všetkých ľudí spája?
Čo to žiari z očí nám?
Je to veľká Božia láska.
Nájsť ju musíš len ty sám ...

Prečo nám je dobre, milo tam kde láska prebýva?

Zadívaj sa do srdiečka, tam Boh lásku ukrýva ...

ZADANÉ PRE DIEVČATÁ

Láska ide cez žalúdok.

Máte doma dobrý a jednoduchý recept? Chcete naučiť mladé dievčatá dobre variť? Potom je táto rubrika práve pre Vás! Recept i s Vaším menom uverejníme v našich novinách.

Vajíčková nátierka

- 5 vajec (uvar natvrdo)
- 2 zemiaky (uvar v šupke)
- 2 kyslé uhorky
- 1 cibuľa
- Spolu postrúhať na drobnom strúhadle.

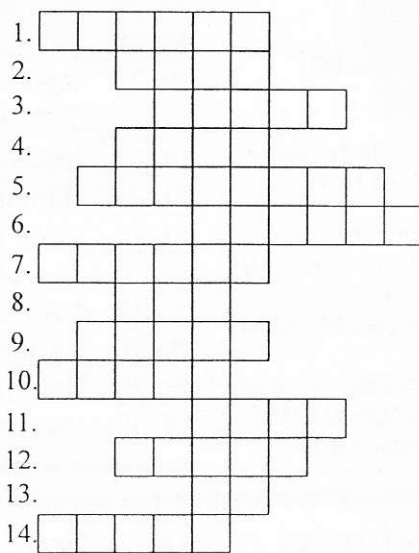
- 1 tatárska omáčka
- 1 lyžička horčice
- Pridať podľa chuti soľ, vegetu a mleté koreníe.

Všetko spolu zmiešame a podávame s chlebíkom.

Dobrú chuť!

Za recept aj za povzbudivé slová ďakujeme pani Anne Horňákovovej.

KRÍŽOVKA

1. Udalosť, ktorú prežil Noe
2. Cisár, ktorý dal zabiť sv. Petra a Pavla
3. Spolupracovník sv. Pavla (Gal 2,1)
4. Čo sa leje pri krste na hlavu
5. Jeden zo siedmich hlavných hriechov
7. Prorok v jame levovej
8. Cirkevný predstaviteľ
9. Remíza v šachu
10. Prvé slovo hlavného Božieho prikázania
11. Spreádzal sv. Pavla na 2. misijnej ceste (Skutky apoštolov)
12. V Cirkvi najlepší ľudia
13. Osobné zámeno
14. Aký je kalich (farba)

Ahoj krížovkári!

Znovu je tu pre vás jedna krížovka (s ktorou sa trápili aj niektorí nemenovaní členovia redakcie). A ako sme sľúbili minule máme tu ďalšieho výhercu, teda vlastne výherkyňu ... je ňou ... tam, ta, da dá ... Lucia Spustová. Gratulujeme. Lucka získala pekné puzzle z vydavateľstava Dobrá kniha.

A čo vy ostatní? Nezúfajte a posielajte vylúštené krížovky. Ďalšie pekné puzzle čakajú možno práve na vás!

Milé deti!

Pri príležitosti MDD pripravila redakcia Duchovných ozvien, Obecný úrad Suchá nad Parnou a TJ Vinohradník Suchá nad Parnou *Deň detskej radosti*.

Pozývame všetky deti, aby prišli v sobotu 6. júna pred KD v Suchej nad Parnou kde ich čaká veľa súťaží, diskotéka, táborák ... Začiatok bude o 14.00 hod.

Nezabudnite!

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na jún

Sv. omše v týždni

Suchá pondelok - piatok 18.00; sobota 7.30
pred sv. omšou - litánie k Božskému Srdcu
Košolná streda 16.45; Zvončín štvrtok 16.45

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

7. júna - slávnosť Najsvätejšej Trojice

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

11. júna - slávnosť Božieho Tela a Krvi Pána Ježiša

prikázaný sviatok,
Košolná, streda - 17.00 s platnosťou k sviatku
Suchá 7.30 a 18.00 Zvončín 16.30

po sv. omši bude eucharistická procesia (podľa počasia)

14. júna - 11. nedeľa v cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00

3. katechéza pre birmovancov - 14.15

19. júna - slávnosť Božského Srdca Ježišovho

prikázaný sviatok

Zvončín 17.00 vo štvrtok s platnosťou k sviatku

Suchá 7.30 a 18.00 Košolná 16.30

po sv. omši bude eucharistická procesia (podľa počasia)

21. júna - 12. nedeľa v cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

4. katechéza pre birmovancov - 14.15

28. júna - 13. nedeľa v cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00

29. júna - slávnosť sv. Petra a Pavla, apoštolov

prikázaný sviatok, zakončenie škol. roku 1997/98 Te Deum

Suchá 7.30 a 19.00 Zvončín 15.30, Košolná 16.45

Máj v našej farnosti

Pokrstení: 3.V. Matej Dudáš, Zvončín

17.V. Radovan Kotvas; Zvončín, Natália Bíliková, Suchá; Tadeáš Izakovič, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli: 9.V. Marek Nádaský a Andrea Hornáková, Suchá; 16.V Rastislav Schwarz a Eva Zigová, Suchá

Zosnuli: Anna Popovičová, 10.V. v 73. roku života, Suchá

C. S. Lewis: Svědectví o zármutku

Aký vlastne máme dôvod veriť, že Boh je "dobrý"? Nepresvedčuje nás všetko, čo vidíme, nenúti nás to veriť v právy opak? Takéto otázky kladie autor knihy *Svědectví o zármutku*, anglický spisovateľ, profesor literatúry v Oxforde Clive Staples Lewis (1898-1963). Kladie ich sebe aj nám.

C.S. Lewis nepíše o druhých ľuďoch, neteoretizuje, nepoučuje. Píše o tom čo prežíval a prežíva. Smrť jeho manželky bola preňho veľkou ranou. Poznáme to všetci. Niektorí blízky zomrie a naša otázka znie: "Ako mohol Boh niečo také dopustiť?" Priatelia vás utešujú: "Je u Boha, už je mu dobre ...". Aj Lewis určite veľakrát takto utešoval iných. Po smrti svojej manželky ale pochopil prázdnotu týchto slov.

Žiaľ! To je to čo prežíval Lewis. Žiaľ a zúfalstvo. Prečo Boh spojí dvoch ľudí v

jedno telo, chce aby sa úplne darovali jeden druhému, "čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje" ... a potom zrazu nám berie tú bytosť do ktorej sme vkladali svoje nádeje, s ktorou sme zdieľali smútok, radosť, žiaľ, veselosť. Doteraz sme túto bytosť pokladali za druhú najdôležitejšiu po Bohu ... a teraz by sme možno aj Boha obetovali len keby ... A v tomto mieste nájdeme aj odpoveď. Nie je účelom utrpenie spoznanie hraníc našej lásky a viery?

"Hovorí sa, že Boh nám zosiela tekéto veci aby nás skúšal. Treba ale správnym spôsobom pochopiť to 'zosiela, aby nás skúšal'. Boh pri tom nekoná žiaden pokus s našou vierou či láskou aby zistil ich kvalitu. On ju predsa pozná; ja som ju nepoznal. V tomto procese nás vedie k tomu, aby sme súčasne zaujali miesto na lavici obžalovaných, na lavici svedkov aj na sudcovskej lavici. On vždy

vedel, že môj chrám bol domčekom z kariet. Jedinou možnosťou ako ma doviest' k tomu aby som si to uvedomil bolo, že mi ho zbúral."

Stavia nás Boh pred zrkadlo aby sme videli sami seba? Môže takéto poznanie zmenšiť našu bolesť?

Ak si aj ty kladieš podobné otázky a hľadáš jednoduchú a jednoznačnú odpoveď, potom nečítaj túto knihu. Nenájdes ani jednoduché ani jednoznačné odpovede. Ale možno sa ti aj vďaka tejto knihe podarí vyhnúť slepým uličkám do ktorých nás často vedie náš rozum.

Gabriel Paulovič

Farský mesačník OZVENY

Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou 431, 919 01, tel: 0805/901 44. Za vydanie zodpovedá vdp. Jozef Kolpák.

Cena: dobrovoľný príspevok

JÚN 1998

Cezročné obdobie

Po 1 Svätodušný pondelok; Justín, muč.

Ut 2 Marcelín a Peter, muč.

St 3 Karol Lwanga a spoloč., muč.

Št 4 František Caracciolo, kňaz

Pi 5 Bonifác, muč., biskup

So 6 Norbert, biskup

Ne 7 Najsvätejšia Trojica

Po 8 Medart, biskup

Ut 9 Efrém, diakon, uč. Cirkvi

St 10 Margaréta

Št 11 Najsvätejšie Kristovo telo a krv (Božie telo)

Pi 12 Ján z Fakundy, vyzn.

So 13 Anton Paduánsky, kňaz, uč. Cirkvi

Ne 14 11. nedeľa v cezročnom období

Po 15 Vít, muč.; Modest a Krescencia, muč.

Ut 16 Benon; Neit, muč.

St 17 Gregor Barbagio, biskup

Št 18 Vratislav

Pi 19 Najsvätejšie srdce Ježišovo

So 20 Nepoškvrnené Srdce Panny Márie; Valéria

Ne 21 12. nedeľa v cezročnom období

Po 22 Paulín z Noly, biskup; Ján Fišer, biskup; Tomáš Morus, muč.

Ut 23 Sidónia

St 24 Narodenie sv. Jána Krstiteľa

Št 25 Viola, muč.

Pi 26 Ján a Pavol, muč.

So 27 Cyril Alexandrijský, biskup, uč. Cirkvi; Ladislav

Ne 28 13. nedeľa v cezročnom období

Po 29 Peter a Pavol, apoštolí

Ut 30 Prví mučeníci Cirkvi v Ríme; Melánia